

om, hvorvidt der er Anledning til at forlænge Loven eller ej. Man skulde dog synes, det vilde være naturligt at lade den til den Tid, i Efteraaret 1925, værende Rigsdag faa Lejlighed til at skønne over, om der alligevel maatte være Grund til at forlænge Lovens Gyldighed, endskønt alt taler for, at Grunden til dens Fremkomst til den Tid vil være bortfaldet.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte om, at Mindretallet syntes at nære Frygt for en Fravigelse af Retsplejelovens Principper. Ja, det er ikke underligt, om en saadan Frygt er til Stede, naar man læser Bemærkningerne til Lovforslaget, hvori Politimyndighederne saa stærkt fremhæver, at før Retsplejeloven traadte i Kraft, var der en ganske anderledes vid Adgang til at foretage Anholdelse og Fængsling, og hvor der saa tilføjes, at den Beføjelse gjorde man ogsaa i vid Udstrækning Brug af; men efter Retsplejelovens Ikrafttræden er det blevet anderledes, nu kan det ikke lade sig gøre, og derfor ønsker man denne videregaaende Adgang til Anholdelse og Fængsling. Vi, der holder paa, at Politiets Adgang til Anholdelse og Fængsling ikke uden tvungende Nødvendighed bør udvides, vi maa unægtelig, naar man ser de Bemærkninger, hvormed Justitsministeren ledsager Lovforslaget, nære en vis Frygt for, at der er en Tilbøjelighed til at fravige Retsplejelovens Principper paa dette Omraade.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa ny paa Mindretallets Vegne anbefale det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Justitsministeren (Rytter): Vi er jo fra alle Sider enige om det reelle i Sagen, nemlig at der bør gives Adgang til at sikre sig overfor Smuglere. Spørgsmaalet staaer kun paa det formelle: for hvor lang Tid skal Loven gælde? Jeg anbefaler at stemme imod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag, ellers bliver Resultatet her som i saa mange andre Tilfælde, at vi ofte skal komme til Rigsdagen med Forslag om Forlængelse af disse kortvarige Love. Jeg synes, dette er en uheldig Praksis.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 6345)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 om en ny Paragraf af et *Mindretal* (Borgbjerg, Heilesen,

A. C. Mortensen, Gerhard Nielsen, Niels Petersen; Hans Rasmussen og Trier) forkastedes med 61 Stemmer mod 38.

Ændringsforslag Nr. 1 til Titelen af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*, vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Værbetegnelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 299).

Sagen sættes til Forhandling.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Det foreliggende Lovforslag er efter en grundig Udvalgsbehandling vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting og uden væsentlige Ændringer i det oprindelige Lovforslag. Af de enkelte Ændringer, der er foretaget, skal jeg nævne et Par Stykker. Det bestemmes i § 1, at der ikke maa anbringes urigtige Angivelser paa Værerne til Paavirkning af Efterspørgselen. Der stod i det oprindelige Lovforslag: „med mindre Angivelsen var rigtig, da Betegnelsen blev anbragt“. Det har man fundet var lidt uklart, og det er ændret til, at man maa udsælge de Beholdninger, der allerede er til Stede. Det kan f. Eks. tænkes, at et Patent bortfalder, og saa har man Tilladelse til at sælge den Beholdning, der er til Stede.

I § 12 er der indføjet en Bestemmelse om, at Reklamering med Tilgift er forbudt. Det er en meget fornuftig Bestemmelse, for naar Lovforslaget bestemte, at der ikke maatte gives Tilgift, medmindre den var af ganske underordnet Værdi, var det urimeligt, at det var tilladt at reklamere med, at der blev givet Tilgift; saa den Bestemmelse kan jeg ikke antage, nogen kan have noget imod. Endelig er Revisionsbestemmelsen udgaaet af Lovforslaget.

Loven har i det hele taget virket tilfredsstillende, hvilket ogsaa fremgaar af de Erklæringer, der er indhøvet fra de forskellige Erhvervsorganisationer, og de